

סרן "הדרגה שנרכשה בעמל כה רב, הורדה תוך הרף-מישפט. ידוע סיפור על טייס אחר, שנכנס אל עור למישפט בעבור עבירת-מישעת פעור" טה. מייד שנכנס הורה לו עור: "לך טפס על הארון שממול". אחרי שהטיס הגדהם טפס על הארון, אמר לו עור: "אם תספר לי בדיחה שלא שמעתי, אתה יוצא זכאי. אם שמעתי כבר את הבדיחה, אתה נכנס לבית-סוהר". עור הכיר את הבדיחה, והטיס נשלח לכלא.

אולם אין טייס בחילה-אוויר, כולל קורר בנות המישפטים המשונים של עור, שלא היה מוכן לקבל מעור כל דבר וזאת משום ההערכה הרבה והאהבה שכל טייס רחש למי שהיה מעצב החיל המפואר הזה. לטיטוריו של מפקד אחר לא התייחסו החיילים — או הקצינים — באותו אופן, בגלל מערכת-היחסים השונה שבינו לביי

(המשך מעמוד 9)
החברתית הישראלית, דורשים מהמס-כף הצעיר או מסגן המישה להצליח, ללא הדרכה אלמנטרית, ללא כיוון, ללא הנחיות וללא הסברה מינימאלית.

פסיכולוגים תולים את הטיטור בתכונת הסאדיזם הלטנטי (הסאדיזם החבוי) הקיימת אצל כל אחד ואחד. התופעה של צעיר המציק לאחיו הקטן היא תחילת הטיטור, וברור שאין כאן הגורם של שיגאה. אותו פקיד מסהכנסה האומר לגישוש מיושב מולו, גרעד וחושש: "תבוא מחר", למרות שלשניהם ברור כי אפשר היה לסיים את הדיון ביניהם תוך שתי דקות, הוא מר

מסמלי הטיטור האורח. אין כל ספק שככל שהנמצא בעמדת מטרטר, הן בצה"ל והן בחיים האזרחיים, הוא בעל מעמד, אינטליגנציה או השכלה נחותים יותר, הופך הסאדיזם הלטנטי שלי

חסכון לחינוך
תיכון וגבוה

גחלת

מודיעה:

בחודש יולי

מתחילה שנת חסכון לחינוך תיכון

הרשם עוד החודש

ותהיה פטור מתשלום
רטוראקטיבי ומריבית

ההרשמה: במשרדי "גחלת" - אלנבי 76, ת"א
ובלשכות המודיעין העירוניות:

רחוב פרישמן 42, (עו 8 בעד), דרך ההגנה 75,
שד' ירושלים 45, רח' שלמה 136 ורח' ברודצקי 19

הטירון בבסיס הדרכה: לטרטר או לאמן?

נמ. המדובר באלוף (מיל.) רחבעם "גאני" (די"ן) זאבי, כיום יועץ ראשי-משלה לענייני פח"ע ובעבר אלוף המרכז. גאנדי היה שנוא על אותם חיילים שמהם דרש לסל בליבאה שלו, רותי, שאותה החזיק בכלוב, או על-ידי אותם חיילים שנדרשו על-ידו לשמש כמלצרים במסיבות שהיה עורך בביתו בנווה-מגן. אותם חיילים שגילו אומץ, וסירבו להישמע לתוראות אלה של האלוף, היו מחולקים באחרים, אולם גאנדי היה שם עליהם עין, ותתפקידים שהיו מוטלים אחר-כך על אותם חיילים, היו רבים יותר וקשים יותר מאשר אלה שהוטלו על רעייהם. שניאותו להיות מאכילי אריות או מאכילי ירדיו של האלוף.

סיפור אחר הקשור בגאנדי הוא פרשת ההליקופטרים. גאנדי היה נוהג להזמין הליקופטרים מחיל-האוויר, כדי שיסיעו אותו ואת ירדיו הרבים מחו"ל, לסירורם בלחצי הארץ. לעיתים היה גאנדי גם שולח את הירדדים מבלי שיתלוו אליהם. מיספר טיסיה-הליקופטרים התמרדו, וכתבו לרמטכ"ל: "נמאס לנו להיות נהגים טכסי של זקנות אמריקאיות". הרמטכ"ל, שהיה אז רבי-אלוף דויד אלעזר, אומנם לא הורה לגאנדי לחדול להעסיק את ההליקופטרים של חיל-האוויר, אך סיפר לי גאנדי על התלונה.

מאז אותו יום הפכו הטייסים מטרה להתעללותו של גאנדי. הוא היה משפיל אותם, מעליב אותם — בעיקר בשפה האנגלית, כדי שגם האמריקאים יבינו — ומשתדל ככל שאפשר להעניש אותם. אולם בעוד אף אחד ממפקדים אלה לא היה מטרטר חיילים, רודה בהם מתוך

אופרטיבי יותר, ועל כך כבר ציינו הי מקורות את ה"עבד כי מלך". המיסגרת הצבאית, מטבע בריאותה, היא פתח להתפרצות הסאדיזם הלטנטי, והעובד דה היא שמרבית המפקדים שהועמדו אי פעם לדיון על טיטור, לא היו קצינים. והקצינים שהועמדו לדיון היו בדרך-כלל מדרגות נמוכות.

אין ספק כי אחד משורשי הבעיה של הטיטורים בצה"ל הוא פרשנות לא-נכונה של דוגמות חיות מההיסטוריה הצבאית הדינמית של ישראל. דור שלם של מפקדי דים ידועים שם בצבא, כאלוף שמואל ("גורודיש") גונן, אל"מ בוכה, מרסל טר-ביאס המנוח וסא"ל משה ("סטמפלח") פלס המנוח נודעו כ"קשוחים". האגדות על קשיחותם הפכו לחלק מנכסי צאן הברזל של צה"ל.

ידוע הסיפור על אלוף (מיל.) עזר וייצמן, כיום מנהל-הכרות ואיש מיפלגת חרות ולשעבר מפקד חיל-האוויר, אשר נהג לעי רוך מישפטים, עוד לפני שהיה מפקד החיל, בצורה "משונה" — בהדרגה עדינה. האגדה הצבאית מספרת כי אחד מבכירי טייסיו, רביסרן, היה צריך להישפט אצל עזר על עבירת משמעת חמורה: הוא ירד קרוב מאד לאדמה ליד חוף פלמחים, הפחיד וגו שהתמזגו שם והעניף למרחק גדול את חלקי בגדיהם של הצעירה שהיו מונחים על סלע.

עזר הורה לרביסרן לרוץ סביב המחנה משך שעה ארוכה, ורק אחרי שהי בסיס כולו חזה בהרפתו של אותו רביסרן, הוכנס זה אליו למישפט שנמשך שתי שניות וקצרות: "שלום, רביסרן", "אמר לו עזר והצדיע והמשיך מייד: "שלום,

מעשה ברה"ט

מעשה בבחור שעיסקו מחשבים, ועוד באוניברסיטה, שהחליט לתכנן לעצמו ולרעייתו הצעירה את חדר השינה. תיכון ושרטט וכאשר נדמה היה לו שיצירת אמנות בידיו פנה לחברת הרהיטים, "ורדו אינטרניישור" נל" — שבעלייה גם צעירים, וגם דינמיים, וביקשם לבצע הלכה למעשה את תכנונו.

ביקש, ביצעו הכל לפי התיכון המקורי של גאון המחשבים. עד כאן סיפור רגיל, אלא מה?

כאשר הביאו את היצירה המוגמרת לחדר-השינה שבביתם — נוכחו לדעת המתכנן המזהיר ואשתו כי התיכון הוא גרוע. שוד ושרר כל היצירה היפה לא מתאימה למידות חדר-השינה ובכלל המיטה (הפריט החשוב) לא נוחה ולא מתיישבת במכלול התיכון. נו ולמי לבוא בטענות?

הרי התיכון היה מקורי — והביצוע נעשה ע"פ כל דקדוקי השיור טוט. אסון, ראו הבעלים הצעירים של "ורדו-אינטרניישונל" כי העסק עלול להסתיים בפירוק קן-משפחתי לא עליו, ולמרות שהבחור לא העיז לבקש מהם דבר כי הרי באשמתו היתה היצירה לא מתאימה — לקחו את כל הכבודה לחנות למרות שהפריטים היו מתוכננים ספציפית לפי תיכון עצמי של בית מסויים. הבחור לא מצא את נפשו מרוב שימחה ותודה. כל כספו הוחזר ואפילו דמי עבודה או חובלה לא נגבה ממנו. לא יאומן באמת, חלפו שנתיים.

לפני שבוע נכנס הבחור — מיוענינו — והזמין את מערכת ריחוט קומפלט לחדר המגורים, ויתר חדרי הבית: ללמדך שיש סברה להנחה של... שלח לחמך על פני המים.

בעיות ולבטים בחי המין

מאת
ח"ר מרדכי זידמן

הוצאת רשפים

אנו מחפשים בתים חמים
עבור חתלתולינו החמודים
אגודת צער בעלי חיים

רחוב שלמה 30, יפו

טל. 827621

